

**СПОРАЗУМЕНИЕ МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ОРГАНИЗАЦИЯТА
НА СЕВЕРНОАТЛАНТИЧЕСКИЯ ДОГОВОР
ОТНОСНО СИГУРНОСТТА НА ИНФОРМАЦИЯТА**

Европейският съюз, наричан по-нататък „ЕС”,

представяван от председателството на Съвета на Европейския съюз, на основание член 24 от Договора за Европейския съюз,

Негово превъзходителство г-н Георгиус Папандреу, министър на външните работи на Република Гърция

и

Организацията на Северноатлантическия договор, наричана по-нататък „НАТО”, представлявана от генералния секретар на НАТО, Лорд Робъртсън,

наричани по-нататък „страни”,

на основание Северноатлантическия договор, подписан във Вашингтон на 4 април 1949 г.,

на основание Договора за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 г, с последващите му изменения,

на основание споразумението относно сигурността на информацията, сключено в Брюксел на 6 март 1997 г. между страните по Северноатлантическия договор,

отчитайки, че по време на министерската среща на Северноатлантическия съвет във Флоренция на 24 май 2000 г., на генералния секретар на НАТО беше възложено незабавно да установи контакт с ЕС и да подготви бъдещите спогодби в областта на сигурността между двете страни, в очакване на предстоящите консултации по този въпрос,

отчитайки, че в резултат на решенията, взети от държавните и правителствени ръководители на държавите-членки на НАТО във Вашингтон, и на последващите министерски срещи, както и от Европейския съвет във Фейра, Ница, Гьотеборг и Лаакен, НАТО и ЕС се договориха да разширят консултациите и сътрудничеството по въпроси от взаимен интерес, свързани със сигурността, отбраната и управлението на кризи, за да са готови, в случай на криза, с подходящ начин за военна намеса и ефективно управление на кризите,

отчитайки, че целите на ЕС в областта на военните възможности и тези, за засегнатите страни, произтичащи от инициативата на НАТО по въпроса за отбранителните възможности, се подсилват взаимно,

отчитайки, че цялостните и ефективни консултации и сътрудничество ще се нуждаят от достъп до класифицирана информация и материали на ЕС и на НАТО, както и от обмен на класифицирана информация и материали между ЕС и НАТО,

съзнавайки, че този достъп и обмен на класифицирана информация и материали се нуждаят от подходящи мерки за сигурност,

вземайки предвид временната спогодба за сигурност, сключена между генералния секретариат на Съвета на ЕС и Организацията на Северноатлантическия договор под формата на размяна на писма между съответните генерални секретариати на 26 юли 2000 г.,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Настоящото споразумение се отнася за класифицираната информация и материали, под каквато и да било форма, съобщени от едната страна на другата или разменени между страните.

Член 2

Под класифицирана информация се разбира всяка информация (сведения, които могат да бъдат съобщени под каквато и да е форма) или всеки материал, за които е определено, че трябва да бъде защитен от неразрешено разпространение и е обозначен като такъв съгласно класификация за сигурност.

Член 3

За целите на настоящото споразумение:

- а) „НАТО” означава Организацията на Северноатлантическия договор;
- б) „ЕС” означава Съвета на Европейския съюз, генералния секретар/върховен представител и генералния секретариат на Съвета, както и Комисията на Европейските общности (наричана по-нататък „Европейска комисия”).

Член 4

Всяка страна:

а) гарантира защитата на съхранението на класифицирана информация и материали, посочени в настоящото споразумение, които са съобщени от едната страна на другата или обменени между тях;

б) гарантира, че класифицираната информация и материали, посочени в настоящото споразумение, които са съобщени от едната страна на другата или обменени между тях, ще запазят класификацията за сигурност, определена им от страната, която ги съобщава. Получаващата страна осигурява защитата и съхранението им съгласно своите законодателни разпоредби в областта на сигурността на информация и материали, имащи същото ниво на сигурност, съгласно разпоредбите за сигурност, които трябва да се приложат по силата на членове 11 и 12;

в) се въздържа да използва информацията и материалите, посочени в настоящото споразумение за други цели, освен тези, които са определени от началната институция, и тези за които информацията е съобщена или обменена;

г) се въздържа да съобщи или обмени информация или материали, посочени в настоящото споразумение, на трети страни, на орган или институция на ЕС, които не са упоменати в член 3, или на държавите, които не са упоменати в член 5, буква а) без съгласието на институцията, от която произхождат.

Член 5

а) Спазвайки принципа за контрол на съобщаващата страна, другата страна, наричана „получаваща страна”, може да съобщи или разпространи класифицирана информация или материали в държави-членки на НАТО и в други държави-членки на ЕС, подписали рамков документ за партньорство за мир, и като такива, имащи действащо споразумение за сигурност с НАТО, което покрива и нормите, определени в членове 11 и 12;

б) за да съобщи или разпространи класифицирана информация или материали на получатели, различни от изброените в член 3 и член 5, буква а), получаващата страна трябва да вземе решение, след като получи съгласието на съобщаващата страна, съгласно принципа за контрол, така както е определен в правилата за сигурност на страната, от която произхожда информацията;

в) при прилагане на разпоредбите на горните букви а) и б), основното разпространение е възможно само ако са установени и договорени процедури между страните за някои категории информация, свързани с техните операционни нужди.

Член 6

Всяка институция на страните, така както са определени в член 3 от настоящото споразумение, трябва да разполага с организация и програми за сигурност,

отговарящи на основните принципи и минимални норми за сигурност, приложими в системите за сигурност на страните, които трябва да бъдат създадени съгласно членове 11 и 12, така че да се прилага едно и също ниво за сигурност по отношение на класифицираната информация и материали, посочени в настоящото споразумение.

Член 7

а) Страните гарантират, че всяко лице от техните организации, което в изпълнение на официалните си функции или служебните си задължения има достъп до информация или материали, класифицирани като КОНФИДЕНЦИАЛНИ или с по-високо от това ниво, които се съобщават или обменят по силата на настоящото споразумение, и има необходимото разрешение преди да бъде допуснато до тази информация или материали.

б) Процедурите за даване на разрешение трябва да имат за цел да определят дали дадено лице, предвид неговата лоялност и надеждност, може да има достъп до класифицирана информация или материали.

Член 8

Страните си оказват взаимно съдействие по отношение на сигурността на класифицираната информация и материали, посочени в настоящото споразумение, и по въпросите за сигурността от взаимен интерес. Органите, определени в член 11, провеждат консултации за взаимна сигурност, за да определят ефективността на разпоредбите за сигурност, произтичащи от тяхната отговорност по прилагането на членове 11 и 12.

Член 9

а) за целите на настоящото споразумение:
(i) по отношение на ЕС:

кореспонденцията да се адресира до Съвета на следния адрес:

Съвет на Европейския съюз
Chief Registry Officer
Rue de la Loi 175
B-1048 Bruxelles

Chief Registry Officer на Съвета предава кореспонденцията на държавите-членки и на Комисията, като се имат предвид разпоредбите на буква б) и съгласно член 5, буква а).

(ii) по отношение на НАТО:

кореспонденцията да се адресира до генералния секретар, действащ от името на Северноатлантическия съвет на следния адрес (или на адреса, който ще бъде съобщен на другата страна):

Седалище на НАТО
В-1110 Bruxelles

б) По изключение кореспонденция на една страна, до която имат достъп само някои нейни компетентни служители, органи или служби, може по оперативни причини да бъде адресирана до някои компетентни служители, органи или служби на другата страна, изрично упоменати като получатели, които единствени могат да имат достъп до тази кореспонденция, предвид техните компетенции и съгласно принципа на необходимостта да я получат. Държавите-членки на двете организации, посочени в член 5, буква а), могат да получат достъп до тази кореспонденция, ако поискат. По отношение на Европейския съюз, тази кореспонденция се предава чрез Chief Registry Officer на Съвета.

Член 10

Генералните секретари на Съвета на Европейския съюз, на Европейската комисия и на НАТО гарантират прилагането на настоящото споразумение.

Член 11

За целите на прилагането на настоящото споразумение:

а) бюро по сигурността на генералния секретариат на Съвета (наричан по-нататък „бюро за сигурност на СГС“) на ЕС, под ръководството и за сметка на генералния секретар на Съвета на ЕС, който действа от името на Съвета на ЕС и по негово разпореждане, отговаря за изработването на разпоредби за сигурност, които да осигурят защитата и съхранението на класифицираната информация и материали, съобщени на ЕС или обменени с ЕС по силата на настоящото споразумение;

б) бюро по сигурността на Комисията, под ръководството на члена на Комисията, натоварен с въпросите на сигурността, отговаря за изработването на разпоредбите за сигурност, които да осигурят, в рамките на Комисията, защитата на класифицираната информация и материали, посочени в настоящото споразумение;

в) бюро по сигурността на НАТО, под ръководството и за сметка на генералния секретар на НАТО и на председателя на военния комитет на НАТО, действащ от името на Северноатлантическия съвет и военния комитет на НАТО и по тяхно разпореждане, отговаря за изработването на разпоредбите за сигурност, които да осигурят защитата и съхранението на класифицираната информация и материали, съобщени на НАТО или обменени с НАТО по силата на настоящото споразумение.

Член 12

За да изработят разпоредбите за сигурност, бюрото по сигурността на СГС, бюрото по сигурността на Комисията и бюрото по сигурността на НАТО приемат норми за взаимна защита на класифицираната информация и материали, посочени в настоящото споразумение. За НАТО тези норми трябва да бъдат одобрени от комитета по сигурността на НАТО. За ЕС тези норми трябва да бъдат одобрени от комитета по сигурността на Съвета.

Член 13

Органите, определени в член 11, изработват процедурата, приложима в случай на посегателство, действително или предполагаемо, на класифицирана информация или материали, посочени в настоящото споразумение.

Член 14

Преди каквото и да било съобщаване или обмен между страните на класифицирана информация или материали, посочени в настоящото споразумение, органите по сигурността, посочени в член 11, трябва да определят по взаимно съгласие, че страната получател е в състояние да им осигури защита и съхранение, съответстващо на разпоредбите, приети по силата на членове 11 и 12.

Член 15

Настоящото споразумение не пречи по никакъв начин страните да сключват други споразумения с трети страни относно съобщаване или обмен на информация или материали, посочени в това споразумение, стига те да не противоречат на разпоредбите на настоящото споразумение.

Член 16

Настоящото споразумение влиза в сила от деня на неговото подписване от страните.

Настоящото споразумение може да бъде преразгледано по искане на една от страните, с цел евентуално да бъде изменено.

Всяко изменение на това споразумение се прави писмено и трябва да бъде подписано от всяка една от страните по настоящото споразумение.

Член 17

Настоящото споразумение може да бъде денонсирано от някоя от страните с писмено уведомление, адресирано до другата страна. Денонсирането влиза в сила

шест месеца след като другата страна получи уведомлението. Въпреки това, то не отменя приетите преди това задължения по силата на разпоредбите на настоящото споразумение. По-специално, всички информации и материали, съобщени или обменени по силата на това споразумение, остават защитени съгласно разпоредбите му.

Член 18

Настоящото споразумение отменя и заменя временната спогодба за сигурност, сключена между генералния секретариат на Съвета на ЕС и НАТО под формата на размяна на писма на 26 юли 2000 г.

В ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители поставят собственоръчен подпис под настоящото споразумение.

Съставено в Атина на 14 март 2003 г., на френски и английски, в два екземпляра за всеки от езиците, като всеки текст е има еднаква сила.

За Европейския съюз:

За Организацията на Северноатлантическия договор:

GEORGIOS A. PAPANDREOU

GEORGE ROBERTSON